

Benedicció de la imatge de la Mare de Déu de l'Artiga de Lin (Val d'Aran)

La nova imatge de la Mare de Déu de l'Artiga de Lin, i la remodelació de la seva Capella, van ser beneïdes per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives en la diada de la Romeria o Aplec de la Vall d'Aran. És un aplec amb molt seguiment entre els veïns d'Aubert, i Vilac, Les Bordes, i altres entitats descentralitzades de Vielha-Mijaran. La riuada de juny de 2013 va malmetre molt la capella i en la recuperació el Conselh Generau hi ha bastit també una sala polivalent per a diversos usos i per a explicar l'indret «el més bell de tota la Vall d'Aran». Hi van assistir l'Arxiprest de la Vall i les autoritats civils encapçalades pel nou Alcalde de Vielha i els alcaldes de Vilac i Aubert, amb altres alcaldes i consellers del Conselh Generau d'Aran, amb una gran multitud de fidels.

GLOSSA

Paraula per a la vida

Un matrimoni que té tres fills —de dotze, deu i nou anys— ha anat seleccionant en el naixement de cadascun d'ells un text de l'Evangeli amb el desig que l'acompanyi com a text referent fins al moment de la primera comunió. Els dos grans, que ja l'han rebuda, han fet canvi de text parlant-ne prèviament amb els pares i posant-se d'acord en el fragment per escollir. Pensen fer el mateix quan rebin el sagrament de la confirmació. En aquell moment, però, consideren que cada fill ha d'escollir el text evangèlic segons la seva preferència. El tenen emmarcat a l'habitació. En parlen i el comenten de tant en tant i, en especial, el dia de l'aniversari de cadascú. La pretensió dels pares és apropar la Paraula als fills i ajudar-los a descobrir-la i valorar-la. És per això que, quan fan pregària familiar —un dia a la setmana—, llegeixen sempre un fragment de l'Evangeli que comenten, abans de fer-ne pregària i de considerar quina repercussió ha de tenir en el seu dia a dia.

Els cristians hem de llegir l'Escriptura amb freqüència, com paraules adreçades a mi, que m'interroguen, que em qüestionen, que m'esperonen, que m'ajuden a créixer en sa-

viesa. La comunitat dels creients, l'Església, treu de la Paraula l'aliment i la força. Coneix Jesús des de la lectura de l'Evangeli, des de la contemplació del que Jesús deia i feia. Cal que sigui una lectura que convidi a pregar. I la pregària que pot acompanyar la lectura ha d'ajudar a establir diàleg amb Déu, a contemplar-ne la grandesa, a lloar-lo i a donar-li gràcies. Llegint i contemplant l'Evangeli hem de sentir-nos presents en el relat i convidats a dialogar amb Jesús. És a Ell a qui preguem, és a Ell a qui escoltem.

Aquest diàleg ens ha de moure al testimoniatge, a comunicar el que sentim i vivim a les persones que ens envolten, a estimar i servir amb l'estil de Jesús, des de la seva misericòrdia. «Però en el qui guarda la seva paraula, l'amor que ve de Déu ha arribat a la plenitud» (1Jn 2,5). Escoltar la Paraula, fer-ne pregària que mou al testimoni, a preocupar-se dels altres i, en especial, dels més necessitats. Aquesta plenitud és la que els pares del relat voldrien per als seus fills. De ben segur que serà així, quan es viu pregant i la pregària és ben viva!

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Lloat sigueu, l'encíclica de l'ecologia humana integral (I)

Segona encíclica del Papa Francesc amb un títol suggeridor **Laudato si'**, *Lloat sigueu!*, pres del *Càntic de les Criatures* de Sant Francesc d'Assís. Una invitació que el Papa Francesc ens fa a lloar el Creador en les seves criatures i a descobrir la nostra responsabilitat envers la natura i el planeta Terra. Al llarg de les pàgines de l'encíclica, el Papa, tenint en compte els ensenyaments de la Paraula Revelada i el testimoni dels Papes anteriors, ens trasllada la seva preocupació per la falta de respecte a la natura i per la seva sobreexplotació, i ens proposa el que anomena «l'ecologia humana integral». Tenim el perill d'oblidar la custòdia de la creació que el Senyor va reclamar als nostres primers pares: «Déu creà l'home a la seva imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu els beneí dient-los: "Sigueu fecunds, multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la"... Déu veié tot el que havia fet, i era bo de debò» (Gn 1,27-28. 31). Igualment, menyspreem les reflexions dels experts sobre les conseqüències funestes, per al present i el futur de la humanitat, d'un mal ús del planeta i d'una explotació abusiva de la natura. El Papa Francesc clama sobre el «maltractament» que les societats han donat al planeta durant els últims dos segles, denuncia la «debitilitat» de la reacció política internacional i proposa uns nous hàbits de consum perquè la Terra no es converteixi en «un immens dipòsit de deixalles». Els interessos econòmics de cada país prevalen sobre el bé comú, i el món deixa de ser un lloc habitable i un lloc per a benefici de tots. Amb tot, Déu segueix recordant-nos que no som només beneficiaris de la creació, sinó que també en som custodis i responsables.

La indiferència religiosa i l'allunyament de Déu també tenen molt a veure amb l'abús de la natura i amb la seva utilització egoïsta. Per tant, per tenir cura i custodiar el medi ambient, necessitem redescobrir l'amor de Déu i acollir els seus ensenyaments. Quan escoltem la veu de Déu, descobrim que no només estem cridats a tenir cura de la fragilitat dels germans, sinó també de la fragilitat del món creat. L'escolta de la veu que Déu ens adreça des de la natura i des del sofriment de tants germans, ens ajudarà a superar els comportaments de destrucció i de mort al nostre pas per aquest món.

Som a l'estiu i en contacte amb la natura la pregària de lloança a Déu ens surt conatural. Lloem Déu amb el **Càntic de Francesc**, gran referent de l'encíclica:

«Altíssim, totpoderós i bon Senyor, vostres són les llaors, la glòria, l'honor i tota benedicció. A Vós sol, Altíssim, us escauen i cap home no és digne d'anomenar-vos. **Lloat sigueu, Senyor amb totes les criatures especialment pel germà sol... per la germana lluna i els estels... pel germà vent i per l'aire, l'ennuolat i el serè... Lloat sigueu, Senyor meu, per la germana aigua útil i humil i preciosa i casta... pel germà foc, pel qual ens il·lumineu de nit i és bell i juganer i robust i fort. Lloat sigueu, Senyor meu, per la germana nostra mare terra, la qual ens sosté i governa i produeix fruits diversos amb flors acolorides i herba.**

»Lloat sigueu, Senyor, per aquells que perdonen pel vostre amor, i aguanten malaltia i tribulació... pels qui les aguanten en pau... Per la nostra germana la mort corporal. Benaurats aquells que trobarà en la vostra santíssima voluntat... Lloeu i beneïu el meu Senyor, i doneu-li gràcies i serviu-lo amb gran humilitat.»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ FRANCESC PENA

Amb l'ajuda de Déu

«**M**'agrada autodefinir-me com a persona que ha aconseguit crear una família, pare de tres fills —dues noies i un vailet. En l'actualitat em dedico a la comunicació i procuro anar per lliure, sempre anar per lliure». En Francesc Pena, que és des de 2011 conseller delegat de la Xarxa de Comunicació Local, va rebre el misteri de la fe dels seus pares i del seu entorn. Amb els anys, ha après «a utilitzar-la». «Moltes vegades costa i és difícil —diu—, però és una bona xarxa de seguretat.»

Per què creu en Déu?

És difícil explicar els motius de la fe, tan difícil com explicar l'amor o el fet vocacional... Crec en Déu perquè noto la seva presència, perquè m'ajuda, perquè el necessito, perquè m'orienta, perquè em reconforta, perquè el seu misteri és enorme, perquè és el meu gran principi, perquè la vida sense Ell seria insuportable i Ell em dóna un recolzament prou important com per poder enfrontar-me a tot.

Com l'ha ajudat la fe en la seva vida?

A una persona que li agrada molt anar per lliure com jo, li és imprescindible el misteri de Déu per ajudar-la a entendre per què fracasses i per què l'encertes. Procuro parlar cada dia una estoneta amb Ell per veure com ha anat la jornada. Un psicòleg em diria que tinc la capacitat d'autoanalitzar-me, però jo li diria que no, és Ell qui m'ajuda.

De què li està més agraït?

De la llibertat que em dóna ser creient. El principi humanístic més important és poder utilitzar la teva llibertat —no tenir-la, sinó utilitzar-la. El seu misteri em permet errar-la i encertar-la, caure i tornar-me a aixecar. Sense la fe aniria com una pilota, donant tombs. Ei, també li faig retrets, però això queda entre Ell i jo.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per quan es perd la collita

Senyor, vet aquí un treballador que ha perdut la collita. Sembrà el seu tros al camp o a l'oficina, a la ciutat. Ha treballat amb

les seves eines a la terra o a un despatx, però en arribar la tardor no hi ha hagut collita.

Ha perdut tot el que tenia. Senyor, t'ho demano, dóna-li altra vegada llavor, i també sol, i coratge, perquè pugui tornar a començar. Després, sembrarà i recollirà. Infon la teva joia al seu cor perquè et lloï en el goig i en el dolor, tot confiant en el teu amor i en la teva protecció, i estimant-te sempre.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Oración diaria de las Misioneras de la M. Teresa de Calcuta

«**A**mado Jesús. Ayúdame a: —Esparcir tu fragancia, por donde quiera que vaya. —Inunda mi alma, con tu Espíritu y Vida. —Penetra y posee todo mi ser tan completamente que mi vida entera sea un resplandor de la tuya.»

Brilla a través de mí y permanece tan dentro de mí, que cada alma con que **me encuentre** pueda sentir **Tu presencia** en la **mía**.

¡Permite que **no me vean a mí** sino solamente a **ti, Jesús! Quédate** conmigo y empezaré a **resplandecer** como **Tú**. A **brillar** tanto que pueda ser una **luz** para los **demás**.

La **luz**, Jesús, vendrá toda **de Ti**, nada de ella **será mía**. Serás **Tú** quien **resplandezca** a los otros, a través **de mí**.

Brillando ante quienes me rodean, te **alabaré** como **quieres**.

Permíteme **predicarte** sin predicar, no con palabras sino:

- a **través de mi ejemplo**,
- a través de la **fuerza atractiva**,
- de la **influencia armoniosa** de todo lo que **haga**,
- de la inefable **plenitud del amor** que existe en **mi corazón** por **Ti**. Amén.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ser testigos del Señor

En cada día que amanece, en cada una de sus horas, en cada instante, dejémosnos encontrar por el Señor.

«Pensemos en Pedro —invita el Papa. Cuando confesó su fe en Jesús no lo hizo por sus capacidades humanas, sino porque había sido conquistado por la gracia que Jesús esparcía, por el amor que sentía en sus palabras y que veía en sus gestos.»

Pablo, en el camino a Damasco, comprendió que Jesús resucitado «lo amaba también a él, su perseguidor y su enemigo».

En nuestros mártires de ayer y de hoy se nos muestra la fuerza del Señor. Tuvieron «la experiencia de la misericordia, del perdón de Dios en Jesucristo». La testimoniaron con su palabra y dando su vida.

Hemos visto a Francisco conmovido ante los testigos que confesaron al Señor en medio de torturas ignominiosas. Ha hablado a los pueblos por las muertes infligidas por odio a la fe en nuestros días.

«Dejémosnos conquistar por Cristo, ¡qué alegría creer en un Dios que es todo amor, todo gracia! Esta es la fe que Pedro y Pablo han recibido de Cristo y han transmitido a la Iglesia.»

Alabemos al Señor por los testigos de nuestros días. Seamos testigos, en cada día, en cada hora, en cada instante. A veces no es fácil, pero la gracia de Dios nos acompaña.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

13. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà). Sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambròs; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ † Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat». Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats, i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble."»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les peïjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

En ell, hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès. Aquesta és la penyora de l'heretat que Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal. Aleshores serem lloança de la seva grandesa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espouseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells». Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertíssim. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, dijo Amasías, sacerdote de Casa-de-Dios, a Amós: «Vidente, vete y refúgiate en tierra de Judá; come allí tu pan y profetiza allí. No vuelvas a profetizar en Casa-de-Dios, porque es el santuario real, el templo del país.»

Respondió Amós: «No soy profeta ni hijo de profeta, sino pastor y cultivador de higos. El Señor me sacó de junto al rebaño y me dijo: "Ve y profetiza a mi pueblo de Israel."»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya. Por este Hijo, por su sangre, hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. El tesoro de su gracia, sabiduría y prudencia ha sido un derroche para con nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad.

Éste es el plan que había proyectado realizar por Cristo cuando llegase el momento culminante: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

Por su medio hemos heredado también nosotros. A esto estábamos destinados por decisión del que hace todo según su voluntad. Y así, nosotros, los que ya esperábamos en Cristo, seremos alabanza de su gloria. Y también vosotros, que habéis escuchado la palabra de verdad, el Evangelio de vuestra salvación, en el que creísteis, habéis sido marcados por Cristo con el Espíritu Santo prometido, el cual es prenda de nuestra herencia, para liberación de su propiedad, para alabanza de su gloria.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, llamó Jesús a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos. Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y añadió: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, para probar su culpa.» Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungián con aceite a muchos enfermos y los curaban.

Faç de Crist. Fragment del Tríptic de la Santa Cena, Sagristia de la Catedral de Toledo

COMENTARI

Enviats a portar el goig de l'Evangeli

Jesús va començar el seu ministeri a Galilea després que Joan fou empresonat.

Va cridar Simó i Andreu, Jaume i Joan perquè el seguissin: «Jo faré que sigueu pescadors d'homes» (Mc 1, 16s). D'altres se'ls ajuntaren, com Leví el cobrador d'impostos.

A tots els envia a predicar que el Regne de Déu és a prop, a curar malalts, a proclamar la Bona Notícia sota el signe del despreniment i la gratuïtat, sense pa ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, només les sandàlies per calçat. L'argument d'aquesta eucaristia és el de la vocació i missió que Déu confia a la seva Església.

Jesús no vol fer dels seus deixebles un grup de *purs i il·luminats*: els envia de dos en dos en missió enmig de tothom. El pla de Déu és reconduir totes les missions al Crist. La missió és un risc, els enviats poden no ser ben acollits. Els missioners-evangelitzadors no van a fer cap croada sinó una proposta tal com l'ha pensat Déu i la predica Jesús per a tothom, no tal com la volen els homes per a uns quants privilegiats. El bagatge *lleuger* dels Dotze en missió de sortida ens fa pensar en el bagatge *pesant* del nostre testimoniatge. No hauríem d'oblidar mai que la missió consisteix a ser testimonis davant del món que Jesucrist, enviat del Pare, mort i ressuscitat, ens ha enviat el seu Esperit perquè, per mitjà d'ell, tot torni al Pare. El pla de Déu

és que ens ha fet fills seus «en el seu Fill»: «Ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra» (segona lectura).

Déu ens ha elegit abans de crear el món i a través del baptisme ens ha privilegiat no perquè uséssim egoísticament aquest do, sinó perquè esdevinguéssim testimonis del seu amor. La proposta és de Déu, no nostra. La litúrgia celebra el misteri de la salvació en la seva totalitat. L'apòstol anuncia un únic missatge: el misteri de la recapitulació en Crist de tot l'ésser. Jesús ens invita a passar de la comunió interpersonal amb Déu a donar testimoni d'aquesta experiència arreu.

Nomenaments

L'Arquebisbe-Bisbe d'Urgell ha fet pública la següent previsió de nomenaments per al proper curs. La presa de possessió es farà en temps oportú, segons convingui en cada cas.

Nomenaments parroquials

M.I. Mn. Ignasi Navarri i Benet, Rector de les Parròquies de Sant Miquel d'Isòvol; de Sant Pere d'Olopte; de Santa Eugènia de Saga i de Sant Climent de Tallorta. Continua de Rector de les Parròquies de Ger, All i Bolvir.

Mn. Ramon Arderiu i Forcada, Rector de les Parròquies de Sant Julià d'Age; de Sant Serni de Meranges i de Sant Andreu de Vilallobent. Continua de Rector de les Parròquies de Llívica, Guils de Cerdanya, Les Pereres, Queixans i Saneja.

Mn. Pere Morales i Moreno, Rector de les Parròquies de Sant Pere d'Alp; de Santa Eulàlia de Mèrida d'Estoll i de Sant Martí d'Urtx. Continua de Vicari parroquial de Santa Maria de Puigcerdà.

Mn. Jordi Vázquez i Avendaño, Rector de les Parròquies de Santa Maria d'Organyà; de Sant Serni de Cabó; de Sant Víctor de Figols d'Organyà; de Sant Joan Baptista de Montanissell i de Sant Miquel d'El Vilar.

Mn. Ricard Barba i Monsalve, Rector de les Parròquies de Sant Joan Baptista de Boí; de Sant Feliu de Barruera; de Santa Maria de Cardet; de La Nativitat de Durro; de Santa Eulàlia de Mèrida d'Erill-la-Vall i de Sant Climent de Taüll.

Mn. Carles Albert Ospina i Hurtado, Rector de la Parròquia de Santa Llúcia de La Fuliola i de Santa Cecília d'El Tarròs. Continua de Rector de les Parròquies d'Ivars d'Urgell, Barbens, Boldú, La Guàrdia d'Urgell i Tornabous.

Nomenaments no parroquials

Mn. David Codina i Pérez, Subdelegat de la Delegació Diocesana per a la Família i la Vida.

Mn. Pere Morales i Moreno, Viceconsiliari diocesà de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Properes jubilacions

El Sr. Arquebisbe acceptarà la jubilació de **Mn. Evarist Vigatà i Plancheria**, de **Mn. Josep Maria Ricart i Tàsies**, i de **Mn. Josep Font i Gallart**.

Traslats

Mn. Albeiro Vázquez i Cazallas, ajudarà «*fi-dei donum*» a la Diòcesi d'Anvers (Bèlgica) per quatre anys.

Mn. Cinto Busquet i Paredes, del Moviment Focolar, clou els serveis que ha desenvolupat a la Diòcesi d'Urgell.

Els PP. José Miguel Larrión i Joaquim M. Folqué, salesians, clouen els serveis que han desenvolupat a la Diòcesi d'Urgell i al Col·legi Sant Ermengol del Principat d'Andorra.

La Seu d'Urgell, 22 de juny de 2015

II Jornada Diocesana d'Urgell

La II Jornada Diocesana d'Urgell es va celebrar el 20 de juny a La Seu d'Urgell, acollint més de quatre-centes persones d'arreu del Bisbat i també molts voluntaris de Càritas que van participar en una festa compartida. La Jornada va començar a primera hora amb la benvinguda de l'Arquebisbe Joan-Enric als assistents a l'auditori del col·legi La Salle de La Seu d'Urgell. Mons. Vives va posar en relleu que la trobada volia ser també una ocasió per «estar amb Jesús i sortir després a portar arreu el seu missatge, com aquells primers apòstols. Jesús ens rep i ens envia cap a totes les perifèries, hem de deixar-nos enviar per Ell allà on vulgui». I hi afegí que «estem amb Jesús perquè aquest és el sentit de la nostra vida».

Els assistents, de diversos indrets del Bisbat, van ser rebuts al pati del col·legi per un grup de voluntaris de Càritas amb un petit refrigeri. Una dinàmica de grup va proposar als participants a fer públic el seu sentit de parròquia, i més tard va començar l'acte, en el que testimonis i reportatges en vídeo de la tasca a la Delegació de Joventut o a Càritas van explicar i fer balanç del paisatge humà i la seva dedicació a Urgell.

El darrer testimoni va ser el de la Gna. Beatriz Ferreiro, religiosa claretiana que actualment treballa amb persones en condicions marginals al barri de Vallecas (Madrid) i que va citar les paraules de Sant Pau en la carta als Gàlates: «per saber si la nostra fe és autèntica hi ha un criteri clar de discerniment: no oblidar-nos dels pobres».

El testimoni de la religiosa claretiana va ser el darrer del matí, però quedava encara una sorpresa per als presents: una breu actuació, no anunciada al programa, de la cantant Marina Rossell, que va començar interpretant dues pregàries a la Mare de Déu, una de les quals els Goigs a la Mare de Déu del Castell del Remei, i tot seguit, en una conversa improvisada, reflexionava sobre la importància dels petits gestos, d'un somriure o d'una paraula amable, per construir entre tots una convivència més humana. El moment més entranyable, però, va arribar poc després, quan va convidar l'Arquebisbe a pujar a l'escenari i a cantar amb ella a capella «Rosa d'abril» («la cançó dels pelegrins que anaven a Montserrat», explicà la cantant del Baix Penedès), i de mica en mica tot l'auditori s'hi va sumar espontàniament mentre l'emotivitat del moment s'enfilava fins ben amunt.

En acabar l'acte a l'auditori, tothom es va traslladar fins a la Catedral de Santa Maria d'Urgell per participar de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada per un bon grup de preveres de La Seu i pels que havien vingut acompanyant els fidels de les seves parròquies. Després del cant d'entrada i abans de començar la Litúrgia de la Paraula, Mons. Vives va voler expressar la joia per compartir la celebració amb tots els participants a la Jornada, «perquè tots sou llavor de l'Evangeli i llavor de l'Amor de Déu en el món», i fer-ho a més «sota l'aixopluc de la Mare de Déu d'Urgell, que és el prototipus del que hem de viure com a cristians».

Després de l'Eucaristia, els participants en la Jornada van anar fins al Parc del Segre per compartir un dinar de germanor i, després de la sobretaula, els que van voler van poder allargar l'estada fent un tomb en barca o practicant esports aquàtics a les instal·lacions del parc abans de tornar a les respectives parròquies d'origen.

Confirmacions al Pas de la Casa

El dia 9 de juny, l'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia a l'església de Sant Pere d'El Pas de la Casa - Parròquia d'Encamp (Principat d'Andorra) i va administrar el sagrament de la Confirmació a set noies de la Parròquia. Estava acompanyat pel Vicari i encarregat de l'església, P. José Miguel Larrión, salesià, i del Secretari general Mn. David Codina. A la seva arribada va ser rebut i complimentat pels Cònsols Major i Menor de la Parròquia.

A l'inici de la celebració l'Arquebisbe va voler agrair tot el treball pastoral que durant els deu darrers anys hi ha realitzat molt fidelment el P. José Miguel, que ara marxarà per treballar pastoralment a Antequera (Màlaga). La cerimònia es desenrotllà en català, castellà i en portuguès, ja que totes les noies provenien de la comunitat portuguesa d'Andorra. Al final es van cantar els goigs de la Mare de Déu de Fàtima, amb la famosa cançó de l'Ave de Fàtima.

Confirmacions d'adults a la Catedral

El dia 10 de juny l'Arquebisbe d'Urgell, a l'església de Sant Miquel del conjunt Catedralici de Santa Maria de La Seu d'Urgell, va administrar el sagrament de la Confirmació a set adults que provenien majoritàriament de grups de preparació al matrimoni de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell. Concelebraren amb l'Arquebisbe el Degà del Capítol Catedral i Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Xavier Parés, Mn. Jordi Miquel, responsable de l'església de Santa Magdalena i Mn. David Codina.

A la seva homilia el Bisbe Joan-Enric va posar de manifest la joia que sentia per poder administrar el Do de l'Esperit Sant a aquestes parelles que es preparaven per a rebre el sagrament del matrimoni. Els animà a «con-firmar» el do que ja havien rebut pel seu Baptisme i que Déu fos present sempre en la seva vida com a matrimoni, animant-los a participar a l'Eucaristia dominical, a pregar cada dia com a matrimoni abans d'anar a dormir, i a recordar-se del Senyor, llegint la seva Paraula. Al final de la Missa foren obsequiats amb un Nou Testament perquè els acompanyi com a parelles i els aporti la llum de Déu a les seves vides.

Aplec de Sant Julià i VIII Jornada de Camins de Llibertat

Es Prats del Gastó (Sant Julià de Lòria - Principat d'Andorra) van tornar a acollir el passat 27 de juny un acte de celebració en memòria de Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer. S'hi va celebrar una Eucaristia en record de Sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei, que fou presidida per l'Arquebisbe metropolità de Tarragona, Mons. Jaume Pujol i per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives i van concelebrar el Vicari de la Prelatura de l'Opus Dei a Catalunya, Dr. Antoni Pujals, així com altres preveres.

A la tarda es va dur a terme la VIII Jornada de Camins de Llibertat sota el títol «Perseguits i refugiats. Un atemptat a la llibertat». La trobada de testimoniatge i reflexió es va convocar al Centre Cultural i de Congressos de Sant Julià de Lòria. Va ser presidida per

Mons. Joan-Enric i va comptar amb l'assistència del Ministre d'Educació i Ensenyament Superior M.I. Sr. Èric Jover i de l'Hble. Manel Torrentallé, Cònsol Menor de Sant Julià de Lòria i del Vicari de la Prelatura de l'Opus Dei a Catalunya, Dr. Antoni Pujals.

En les Jornades, moderades pel Sr. Francesc Badia, van intervenir el Rector emèrit de l'Institut Pontifici d'Estudis Àrabs i Islàmics de Roma, Dr. Justo Lacunza i Balda que va parlar sobre «Perseguits i refugiats: llibertat i dignitat en la cruïlla»; el Professor Carlos Carazo, de la Fundació Pontificia, «Ajuda a l'Església necessitada» va intervenir parlant de «Les amenaces a la llibertat religiosa a Síria»; i també la Presidenta de la Fundació Promoció Social de la Cultura, Dra. Jumaná Trad, que va oferir una interessantíssima conferència sobre «La situació dels cristians a l'Orient Mitjà». La jove siriana grecocatólica Mireille Al Farah va oferir el seu testimoni personal sobre la persecució a Síria i va cloure les ponències el Sr. Víctor Sörensen, Director de la Comunitat Israelita de Barcelona amb la seva aportació sobre «La persecució del poble jueu».